

3. Mose 11

Septuaginta (LXX)

1 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς μωυσῆν καὶ αἱρῶν λέγων

2 λαλήσατε τοῖς νίοῖς ισραὴλ λέγοντες ταῦτα τὰ κτήνη ἢ φάγεσθε ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς

3 πᾶν κτῆνος διχηλοῦν ὄπλὴν καὶ ὀνυχιστῆρας ὀνυχίζον δύο χηλῶν καὶ ἀνάγον μηρυκισμὸν ἐν τοῖς κτήνεσιν ταῦτα φάγεσθε

4 πλὴν ἀπὸ τούτων οὐ φάγεσθε ἀπὸ τῶν ἀναγόντων μηρυκισμὸν καὶ ἀπὸ τῶν διχηλούντων τὰς ὄπλὰς καὶ ὀνυχιζόντων ὀνυχιστῆρας τὸν κάμηλον ὅτι ἀνάγει μηρυκισμὸν τοῦτο ὄπλὴν δὲ οὐ διχηλεῖ ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν

5 καὶ τὸν δασύποδα ὅτι ἀνάγει μηρυκισμὸν τοῦτο καὶ ὄπλὴν οὐ διχηλεῖ ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν

6 καὶ τὸν χοιρογρύλλιον ὅτι ἀνάγει μηρυκισμὸν τοῦτο καὶ ὄπλὴν οὐ διχηλεῖ ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν

7 καὶ τὸν ὕν ὅτι διχηλεῖ ὄπλὴν τοῦτο καὶ ὀνυχίζει ὀνυχας ὄπλης καὶ τοῦτο οὐκ ἀνάγει μηρυκισμόν ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν

8 ἀπὸ τῶν κρεῶν αὐτῶν οὐ φάγεσθε καὶ τῶν θνηταίων αὐτῶν οὐχ ἄψεσθε ἀκάθαρτα ταῦτα ὑμῖν

9 καὶ ταῦτα ἢ φάγεσθε ἀπὸ πάντων τῶν ἐν τοῖς ὕδαισιν πάντα ὅσα ἔστιν αὐτοῖς πτερύγια καὶ λεπίδες ἐν τοῖς ὕδαισιν καὶ ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν τοῖς χειμάρροις ταῦτα φάγεσθε

10 καὶ πάντα ὅσα οὐκ ἔστιν αὐτοῖς πτερύγια οὐδὲ λεπίδες ἐν τῷ ὕδαιτι ἢ ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν τοῖς χειμάρροις ἀπὸ πάντων ὃν ἐρεύγεται τὰ ὕδαιτα καὶ ἀπὸ πάσης ψυχῆς ζώσης τῆς ἐν τῷ ὕδαιτι βδέλυγμά ἔστιν

11 καὶ βδελύγματα ἔσονται ὑμῖν ἀπὸ τῶν κρεῶν αὐτῶν οὐκ ἔδεσθε καὶ τὰ θνηταῖα αὐτῶν βδελύξεσθε

12 καὶ πάντα ὅσα οὐκ ἔστιν αὐτοῖς πτερύγια καὶ λεπίδες τῶν ἐν τῷ ὕδαιτι βδέλυγμα τοῦτό ἔστιν ὑμῖν

13 καὶ ταῦτα βδελύξεσθε ἀπὸ τῶν πτερειῶν καὶ οὐ βρωθήσεται βδέλυγμά ἔστιν τὸν ἀετὸν καὶ τὸν γρύπα καὶ τὸν ἀλιαίετον

14 καὶ τὸν γύπα καὶ ἵκτινα καὶ τὰ ὄμοια αὐτῷ

15 καὶ κόρακα καὶ τὰ ὄμοια αὐτῷ

16 καὶ στρουθὸν καὶ γλαῦκα καὶ λάρον καὶ τὰ ὄμοια αὐτῷ καὶ ἵέρακα καὶ τὰ ὄμοια αὐτῷ

17 καὶ νυκτικόρακα καὶ καταρράκτην καὶ ἴβιν

18 καὶ πορφυρίωνα καὶ πελεκάνα καὶ κύκνον

19 καὶ γλαῦκα καὶ ἐρωδιὸν καὶ χαραδριὸν καὶ τὰ ὄμοια αὐτῷ καὶ ἔποπτα καὶ νυκτερίδα

20 καὶ πάντα τὰ ἐρπετὰ τῶν πετεινῶν ἢ πορεύεται ἐπὶ τέσσαρα βδελύγματά ἔστιν ὑμῖν

21 ἀλλὰ ταῦτα φάγεσθε ἀπὸ τῶν ἐρπετῶν τῶν πετεινῶν ἢ πορεύεται ἐπὶ τέσσαρα ἢ ἔχει σκέλη ἀνώτερον τῶν ποδῶν αὐτοῦ πηδᾶν ἐν αὐτοῖς ἐπὶ τῆς γῆς

22 καὶ ταῦτα φάγεσθε ἀπ' αὐτῶν τὸν βροῦχον καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ καὶ τὸν ἀττάκην καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ καὶ τὴν ἀκρίδα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῇ καὶ τὸν ὀφιομάχην καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ

23 πᾶν ἐρπετὸν ἀπὸ τῶν πετεινῶν οὓς ἔστιν τέσσαρες πόδες βδέλυγμά ἔστιν ὑμῖν

24 καὶ ἐν τούτοις μιανθήσεσθε πᾶς ὁ ἀπτόμενος τῶν θνητιμάιων αὐτῶν ἀκάθαρτος ἔσται ἔως ἐσπέρας

25 καὶ πᾶς ὁ αἴρων τῶν θνητιμάιων αὐτῶν πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἔως ἐσπέρας

26 ἐν πᾶσιν τοῖς κτήνεσιν ὃ ἔστιν διχηλοῦν ὄπλὴν καὶ ὀνυχιστῆρας ὀνυχίζει καὶ μηρυκισμὸν οὐ μαρυκᾶται ἀκάθαρτα ἔσονται ὑμῖν πᾶς ὁ ἀπτόμενος τῶν θνητιμάιων αὐτῶν ἀκάθαρτος ἔσται ἔως ἐσπέρας

27 καὶ πᾶς ὃς πορεύεται ἐπὶ χειρῶν ἐν πᾶσι τοῖς θηρίοις ἢ πορεύεται ἐπὶ τέσσαρα ἀκάθαρτα ἔσται ὑμῖν πᾶς ὁ ἀπτόμενος τῶν θνητιμάιων αὐτῶν ἀκάθαρτος ἔσται ἔως ἐσπέρας

28 καὶ ὁ αἴρων τῶν θνητιμάιων αὐτῶν πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἔως ἐσπέρας ἀκάθαρτα ταῦτα ὑμῖν ἔστιν

29 καὶ ταῦτα ὑμῖν ἀκάθαρτα ἀπὸ τῶν ἐρπετῶν τῶν ἐρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς ἡ γαλῆ καὶ ὁ μῆς καὶ ὁ κροκόδειλος ὁ χερσαῖος

30 μυγαλῆ καὶ χαμαιλέων καὶ καλαβώτης καὶ σαύρα καὶ ἀσπάλαξ

31 ταῦτα ἀκάθαρτα ὑμῖν ἀπὸ πάντων τῶν ἐρπετῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς πᾶς ὁ ἀπτόμενος αὐτῶν τεθνηκότων ἀκάθαρτος ἔσται ἔως ἐσπέρας

32 καὶ πᾶν ἐφ' ὃ ἀν ἐπιπέσῃ ἀπ' αὐτῶν τεθνηκότων αὐτῶν ἀκάθαρτον ἔσται ἀπὸ παντὸς σκεύους ἔνδινου ἢ ἱματίου ἢ δέρματος ἢ σάκκου πᾶν σκεῦος ὃ ἐὰν ποιηθῇ ἔργον ἐν αὐτῷ εἰς ὕδωρ βαφήσεται καὶ ἀκάθαρτον ἔσται ἔως ἐσπέρας καὶ καθαρὸν ἔσται

33 καὶ πᾶν σκεῦος ὁστράκινον εἰς ὃ ἐὰν πέσῃ ἀπὸ τούτων ἔνδον ὅσα ἐὰν ἔνδον ἦ ἀκάθαρτα ἔσται καὶ αὐτὸς συντριβήσεται

34 καὶ πᾶν βρῶμα ὃ ἔσθεται εἰς ὃ ἐὰν ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτὸν ὕδωρ ἀκάθαρτον ἔσται καὶ πᾶν ποτόν ὃ πίνεται ἐν παντὶ ἀγγείῳ ἀκάθαρτον ἔσται

35 καὶ πᾶν ὃ ἐὰν πέσῃ ἀπὸ τῶν θνητιμάιων αὐτῶν ἐπ' αὐτό ἀκάθαρτον ἔσται κλίβανοι καὶ κυθρόποδες καθαιρεθήσονται ἀκάθαρτα ταῦτά ἔστιν καὶ ἀκάθαρτα ταῦτα ὑμῖν ἔσονται

36 πλὴν πηγῶν ὑδάτων καὶ λάκκου καὶ συναγωγῆς ὕδατος ἔσται καθαρόν ὃ δὲ ἀπτόμενος τῶν θνητιμάιων αὐτῶν ἀκάθαρτος ἔσται

37 ἐὰν δὲ ἐπιπέσῃ τῶν θνητιμάιων αὐτῶν ἐπὶ πᾶν σπέρμα σπόριμον ὃ σπαρήσεται καθαρὸν ἔσται

38 ἐὰν δὲ ἐπιχυθῇ ὕδωρ ἐπὶ πᾶν σπέρμα καὶ ἐπιπέσῃ τῶν θνητιμάιων αὐτῶν ἐπ' αὐτό ἀκάθαρτόν ἔστιν ὑμῖν

39 ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ τῶν κτηνῶν ὃ ἐστιν ὑμῖν τοῦτο φαγεῖν ὁ ἀπτόμενος τῶν θνητιμαίων αὐτῶν ἀκάθαρτος ἔσται ἔως ἐσπέρας

40 καὶ ὁ ἐσθίων ἀπὸ τῶν θνητιμαίων τούτων πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἔως ἐσπέρας καὶ ὁ αἴρων ἀπὸ θνητιμαίων αὐτῶν πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἔως ἐσπέρας

41 καὶ πᾶν ἔρπετόν ὃ ἔρπει ἐπὶ τῆς γῆς βδέλυγμα τοῦτο ἔσται ὑμῖν οὐ βρωθήσεται

42 καὶ πᾶς ὁ πορευόμενος ἐπὶ κοιλίας καὶ πᾶς ὁ πορευόμενος ἐπὶ τέσσαρα διὰ παντός ὃ πολυπληθεῖ ποσὶν ἐν πᾶσιν τοῖς ἔρπετοῖς τοῖς ἔρπουσιν ἐπὶ τῆς γῆς οὐ φάγεσθε αὐτό ὅτι βδέλυγμα ὑμῖν ἔστιν

43 καὶ οὐ μὴ βδελύξητε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἐν πᾶσι τοῖς ἔρπετοῖς τοῖς ἔρπουσιν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ οὐ μιανθήσεσθε ἐν τούτοις καὶ οὐκ ἀκάθαρτοι ἔσεσθε ἐν αὐτοῖς

44 ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν καὶ ἀγιασθήσεσθε καὶ ἄγιοι ἔσεσθε ὅτι ἄγιός εἰμι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν καὶ οὐ μιανεῖτε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἐν πᾶσιν τοῖς ἔρπετοῖς τοῖς κινουμένοις ἐπὶ τῆς γῆς

45 ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ὁ ἀναγαγών ὑμᾶς ἐκ γῆς αἰγύπτου εἶναι ὑμῶν θεός καὶ ἔσεσθε ἄγιοι ὅτι ἄγιός εἰμι ἐγὼ κύριος

46 οὗτος ὁ νόμος περὶ τῶν κτηνῶν καὶ τῶν πετεινῶν καὶ πάσης ψυχῆς τῆς κινουμένης ἐν τῷ ὕδατι καὶ πάσης ψυχῆς ἔρπούσης ἐπὶ τῆς γῆς

47 διαστεῖλαι ἀνὰ μέσον τῶν ἀκαθάρτων καὶ ἀνὰ μέσον τῶν καθαρῶν καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ζωογονούντων τὰ ἐοθιόμενα καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ζωογονούντων τὰ μὴ ἐσθιόμενα